

vedtage Fleertallets Forslag. Den ærede Rigsdagsmand anførte 3 Grunde, hvoraf den første var den, at selv om vi gav Ministeren den Myndighed, som Udkastet gaaer ud paa, vilde vi altid ifølge vor konstitutionelle Myndighed og Indflydelse have Midler nok til at forebygge de Misbrug, som en saadan Myndighed maatte kunne give Anledning til; den anden Grund gik ud paa, at den Indflydelse, vi havde paa disse Forhold, var formel — symbolisk sagde den ærede Rigsdagsmand — men dette kan jeg kun forstaae saaledes, som om vor Indflydelse her skulde være temmelig intetsigende, hvilket den ogsaa efter min Mening er, og vi skulde altsaa paa engang have en saa stor Indflydelse paa disse Forhold, at vi Intet risikerede ved at bortgive en saadan Myndighed, som her forlanges, samtidig med at vi ingen Indflydelse havde derpaa. Jeg tilstaaer, at jeg ikke forstaaer disse to Grunde, navnlig naar jeg holder dem ved Siden af hinanden. Den tredje Grund var den, at Ministeren i det Hele havde givet et saa frivilligt Program for sin Virksomhed ved Reformen af de vestindiske Forhold, at man som et Tillidsvotum til Ministeren i saa Henseende uden videre burde give ham den forlangte Myndighed, som han sætter saa megen Priis paa. Denne sidste Grund er den, der efter min Mening kunde have Meest for sig, men da man nu ikke har den allermindste Visshed for, at den nuværende Finansminister beholder sin Stilling i den Tid, for hvilken denne foreslaaede Myndighed skal gjælde, saa har man heller ikke den allermindste Sikkerhed for, at den Myndighed, man lægger i Finansministerens Haand, ikke vil blive brugt til noget ganske Andet end til at fuldføre det Program, som den ærede Minister har sat sig; som en Følge deraf er ogsaa denne Grund efter min Mening uholdbar. Jeg har saaledes paa ingen Maade — jeg gjentager: hvor gjerne jeg end vilde — kunnet lade mig overbevise af disse Grunde til med den ærede Rigsdagsmand at stemme for Fleertallets Forslag, men jeg maa tværtimod holde paa Mindretallets Betragtning, og da dette Forslag ikke paa nogen Maade forandrer Ministerens Stilling til næste Aar, da Kolonialloven jo vil foreligge, saa seer jeg ikke nogen som helst Betænkelse

ved at bevare Rigsdagen hele den Indflydelse paa disse Forhold, som den nu har, ved at vedtage Mindretallets Forslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Mindretal
At i § 1 „1866“ forandres til „1864“

forkastedes med 35 St. mod 29.

2) Lovudkastets § 1 (s. Anhang A. Sp. 1069)

vedtoges med 57 St. mod 4.

Lovudkastets § 2 (s. Anhang A. Spalte 1070)

vedtoges uden Afstemning.

3) Forslag af Udvalgets Fleertal:

At der tilføjes en ny § 3, saalydende:

Der aflægges for hver ordentlig Rigsdag indtil den 31te Marts 1866 Beretning om de Forandringer, der i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser maatte blive truffene ved Kongelig Anordning.

vedtoges med 56 St. mod 13.

Lovudkastets Titel vedtoges uden Afstemning.

Det fattes derpaa under Afstemning, om Lovudkastet skulde overgaae til tredje Behandling, hvilket

vedtoges eenstemmigt med 65 St.

Endringsforslag til tredje Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gik man derpaa til Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af de Fæstegaarden Huslegaard ved Thorshavn tilhørende Trøer. (Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved tredje Behandling i Landstinget, findes i Anhang A. Spalte 1105 ff.).

Müller: Efterat „Udkast til Lov om Afhændelse af de Fæstegaarden Huslegaard ved